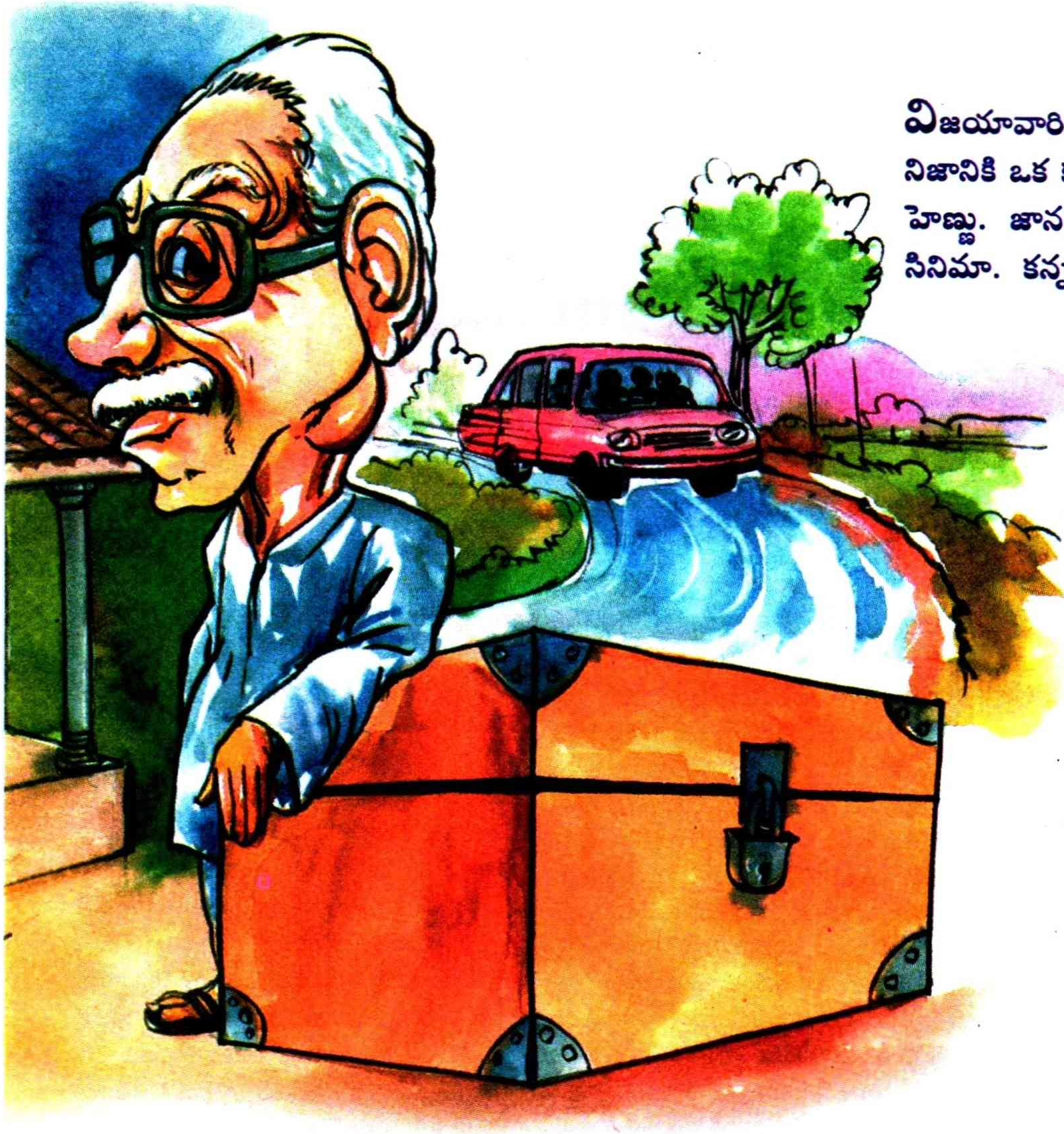

విజయావారి గుండమ్మ కథ (1962) సినిమా నిజానికి ఒక కన్నడ చిత్రం. పేరు మనె తుంబెద హెణ్ణు. జానపద బ్రహ్మ విఠలాచార్య తీశారా సినిమా. కన్నడిగుడు అయిన విఠలాచార్య ఆ సినిమా నిర్మాణానికి తగిన ఆర్థిక స్థోమతు లేక మద్రాసు వచ్చి వాహినీ స్టూడియోలో తీశారు. నాగిరెడ్డిగారు ఆయనకు స్టూడియో సదుపాయాలన్నీ ఉచితంగా అంద చేశారు. అందుకు ప్రతిగా ఇతర భాషల్లో ఆ కన్నడ చిత్రం పునర్ నిర్మించుకునే హక్కులు తనకు రాయించుకున్నారు. కన్నడ చిత్రాన్ని చాలావరకు మార్చి తెలుగు తమిళాల్లో గుండమ్మ కథ, మనిదన్ మారవిల్లయ్ పేరిట తీశారు. రెండు భాష ల్లోనూ ఆ కథ అఖండ విజయం సాధించింది. గుండమ్మ స్వంత కూతురు సరోజకు బుద్ధిరావ డంతో ఆ సినిమా ముగుస్తుంది. తరువాత ఏం జరిగింది? చక్ర పాణిగారికి ఈ కథకు కొనసా గింపు రాస్తే బాగుండునని అని పించింది. సరదాగా రెండో భాగం రాశారు. అదే గుండమ్మ కూతుళ్ల కథ. భారతి సాహిత్య మాస పత్రిక 1964 మార్చి సంచికలో ప్రచురితమై అప్పట్లో సాహిత్యాభిమానులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. అయితే, ఈ కథను ఎందుకనో విజయావారు సిని మాగా తీయలేదు. చాలా సంవత్సరాలు అలాగే అనామకంగా పడి వుంది. గుండమ్మ కథకు సంభాషణలు రాసిన డి.వి. నరసరాజు గారి చొరవతో 1982లో ఈ కథ కూడా సినిమాగా వచ్చింది. అదే వయ్యారిభామలు వగలమారి భర్తలు. నందమూరి, కృష్ణ, శ్రీదేవి, రాధిక నటించారు. కట్టా సుబ్బారావు దర్శకుడు. ఆర్.వి. గురుపాదం నిర్మాత. నలభై మూడేళ్లనాటి ఆ కథ మా పాఠకులకు ఆసక్తిగా వుంటుందని ఈ దీపావళి ప్రత్యేక సంచికలో పునఃప్రచురిస్తున్నాం.

గుండమ్మ కూతుళ్ల కథ

చక్రపాణి

పురజనుల కోరికమీద, రామభద్రయ్యగారు కొడుకుల చేత సత్యనారాయణ వ్రతం, బీదలకు అన్నదానం చేయించ నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆ ప్రకారం ఆహ్వాన పత్రాలు అచ్చు వేయించి, బంధుమిత్రులకు పంపటం జరిగింది.

గుండమ్మ కొడుకు ప్రభాకర్ ఆహ్వానం అందుకుని బయలుదేరబోతుండగా గంటయ్య తనకూ ఆహ్వానం వచ్చిందనీ, (రాకపోయినా) 'ఒక్కణ్ణే ఏం పోను' అని ఆలోచిస్తున్నాననీ, 'సరే, మీరు బయలుదేరుతున్నారు గాబట్టి, మీకు తోడు నేనూ వస్తా'నని ప్రభాకర్ పెట్టే, బెడ్డూ తీసుకుని బయలుదేరాడు.

రామభద్రయ్యగారి ఇంట్లో గుండమ్మ సత్యానారాయణ వ్రత సన్నాహాలన్నీ నెత్తిన వేసుకుని అల్లుళ్ల దగ్గరనుంచి కూతుళ్ల వరకూ అదుపు చేస్తూ, పనివాళ్లని ఆజ్ఞాపిస్తూ, వెనకటిలాగే పెత్తనం చలాయిస్తూ ఉంది. ఈ పద్ధతి చిన్న కూతురు సరోజకు నచ్చలేదు. ''అసలు నువ్వెందు కింత పూసుకుంటావు'తో మొదలు పెట్టి – 'సొంత యింట్లో సాగక, పరాయి యింట్లో చెలాయిస్తుంది పెత్తనం' అనే దాకా తల్లిని సూటీ పోటీగా అన్నది. గుండమ్మ చిన్నకూతురు జోలికి అట్టే పోకుండా, చూచీ చూడనట్టు వదిలి, పెద్దకూతురు ఇంటికొచ్చిన చుట్టు పక్కాలు మాత్రం తన ప్రాముఖ్యతని గ్రహించే విధంగా ప్రవర్తించి, సత్యానారాయణ వ్రతం, అన్నదానం వగైరాలు నిర్విఘ్నంగా నెరవేర్చింది.

***

వచ్చిన చుట్టాలు ఒక్కొక్కళ్లే వెళ్ళిపోయారు. గంటయ్య మాత్రం కదలలేదు.

ప్రభాకర్, పద్మ అందరివద్ద సెలవు తీసుకుని ప్రయాణమై, అమ్మదగ్గరకొచ్చి 'అమ్మా..! రా, మనింటికి పోదాం' అని పిలిస్తే గుండమ్మ 'నేను రాను, నాకిక్కడే బాగుంది' అంటుంది. చిన్నకూతురు అందుకుని 'అవును' ఎందుకొస్తుందీ అక్కడె వరున్నారు – చలాయించడానికి పెత్తనం?' అని పుటుక్కున అన్నది. పెద్దకూతురు లక్ష్మి 'అవేం మాటలే' అని చెల్లెల్ని వారించగా – సరోజ 'నీకు తెలీదు నువ్వూరుకో అక్కా! ఇంకా మనం చిన్న పిల్లలమనే అనుకుంటూ ఉంది. మనం ఏమి తిన్నాలో, ఏం కట్టుకోవాలో, అన్నింటికీ ఈమే చెప్పాలి. ఎన్నాళ్లీ నస!' అని కుండ పగలగొట్టినట్టు అనేసింది. దాంతో గుండమ్మ సంగతంతా గ్రహించుకుని,

చక్రపాణి

మూటాముల్లె కట్టుకుని, పెద్ద కూతురు వద్దన్నా వినిపించుకోకుండా కొడుకు కోడలితో బయలుదేరింది. క్రింద అల్లుళ్లకీ, రామభద్రయ్యగారికీ నమస్కారాలు చెప్పి, అల్లుళ్లు ఎంత బతిమాలినా వినకుండా వెళ్లిపోయింది.

తరువాత రామభద్రయ్యగారు అంతా విచారించి సంగతి తెలుసుకున్నాడు. కాని యీ విషయంలో కొడుకులు భార్యల వైపే మొగ్గటం చూచి – ''భార్యల మీద ప్రేమ ఉండవలసిందేగాని, వాళ్లను తగు స్థానంలోనే ఉంచాలి. నెత్తి నెక్కించుకోగూడదు' అని పరోక్షంగా హెచ్చరించి, తను మకాం సంప్రదించ వచ్చు'' ననీ వాళ్లని వప్పించి, మకాం తోట బంగళాకి మారుస్తాడు.

***

గుండమ్మ ఇంటి ముఖద్వారం మీద 'నాట్య భారతి' బోర్డు వెలిసింది. ఇంట్లో భూపతి ఆధ్వర్యం క్రింద – తబలా వాయిద్యాలూ, నాట్యాలు జరుగుతున్నయ్. కొందరు నాట్యకత్తెలు శిక్షణ పొందుతున్నారు. ఇదంతా పద్మకు మొదట్లో యిష్టం లేకపోయినా, – 'భారతదేశంలో పెళ్లిళ్లవల్ల కళామతల్లికి ఎంతో అపచారం జరుగుతోందనీ, 'నీలాంటి కళా తపస్వినుల కళా కౌశలం వివాహానికి ఆహుతి అయిపోగూడదనీ' ప్రభాకర్ భార్యకు నచ్చజెప్పి, నాట్య కళను ఉద్ధరించడానికి కంకణం కట్టుకున్నాడు.

గుండమ్మ – కోరలు తీసిన పాములాగ – మామూలు పెరటి యింట్లో పడి ఉంటున్నది!

***

గంటయ్య ఇంట్లోనే తిష్టవేసి, ఇంటికి చిచ్చుపెట్టాడు. ఎలాగంటే ఒకనాడు సరోజని డబ్బు అడిగాడు. 'నా దగ్గర లేదు. అక్కని అడగమంది. గంటయ్య నొచ్చుకుని 'అయ్యో! ఒకనాడు నీ చేతి మీదుగా ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినదానివి! యీనా

బీరు బహుమతి

సెల్‌ఫోన్ కంపెనీలు తమ మొబైల్ ఖాతాదారుల్ని ఆకర్షించేందుకు లైఫ్‌టైం ఇన్‌కమింగ్ ఆఫర్స్ ఇప్పుడు మామూలైపోయాయి. అదే క్రమంలో సెల్‌ఫోన్ల దొంగతనాలు ఎక్కువైపోయాయి. సెల్‌ఫోన్లలో దాచిన సమాచారం తిరిగి సంపాదించడం కొంచెం ఈజీగానే మారింది. అయితే ల్యాప్‌టాప్‌ని దొంగలు తస్కరిస్తే యజమాని లబోదిబోమనక ఇంకేం చేస్తాడు. రోటోరివాలో ఈమధ్య ఓ ఆసామి ఇంట్లో చోరీ జరిగింది. దొంగ ఏ బంగారమో, డబ్బో పట్టుకెళితే ఫర్వాలేదు కానీ ఆ దొంగగారు ఏకంగా ల్యాప్‌టాప్ కంప్యూటర్ పట్టుకెళ్ళిపోయాడు. ఆ కంప్యూటర్‌లో కంపెనీకి సంబంధించిన విలువైన సమాచారం ఉండడంతో దిక్కుతోచని యజమాని తన కంప్యూటర్ ఆచూకీ కనిపెట్టినవారికి విచిత్రమైన బహుమతి ప్రకటించాడు. అపహరణకు గురైన తన ల్యాప్‌టాప్‌ని భద్రంగా తనకు అందించినవారికి, లేదంటే దొంగ ఎవరనే సమాచారం తెలిపిన వారికి వారు జీవితాంతం తాగినంత బీర్ బహుమతిగా అందిస్తానని ప్రకటించాడు. ఇందుకోసం ఆయన బీరు బాటిల్స్ సిద్ధం చేసుకున్నాడు కూడా.

పువ్వులే ముళ్లైన వేళ!

'ఓడలు బండ్లవ్వడం–బండ్లు ఓడలవ్వడం' మామూలే. పూలు ముళ్ళై గుచ్చుకోవడం అంటే ఇదేనేమో! న్యూయార్క్‌లోని స్టేట్ కోర్ట్ ఓ ఫ్లోరిస్ట్‌కి నాలుగులక్షల డాలర్ల జరిమానా విధిస్తూ ఈమధ్య ఓ సంచలనాత్మకమైన తీర్పునిచ్చింది. తమ పెళ్లి వేడుక కోసం కాబోయే దంపతులు ఎలాన్, టోబీ గ్లాట్‌లు ఓ ఫ్లోరిస్ట్ కంపెనీ వారికి తమ పెళ్లికోసం గ్రీన్ కలర్, ఊదా రంగు పూలని సరఫరా చేయాలని ఆర్డర్ ఇచ్చారు. అయితే ఫ్లోరిస్ట్ మాత్రం వేరేరంగు పూలను పెళ్లిరోజు అందజేశాడు. ఇలా చేయడం వల్ల తమ ఆనందానికి భంగం కలిగిందని, ఫ్లోరిస్ట్ తమకు తీరని వ్యధని కలిగించాడని ఆరోపిస్తూ నష్టపరిహారం కోరుతూ కోర్టులో కేసు దాఖలు చేశారు. తమకు ఇష్టం లేని రంగుల్లో పూలను సప్లై చేయడం వల్ల తాము ఎంతో ఇబ్బంది పడ్డామని ఆ జంట పేర్కొంది. కోర్టులో వాదోపవాదాలు నడిచాయి. తమమధ్య జరిగిన ఒప్పందానికి వ్యతిరేకంగా ఫ్లోరిస్ట్ వ్యవహరించాడన్న భార్యభర్తల ఆరోపణలని కోర్టు సమర్ధించింది. ఫ్లోరిస్ట్ సేవల్లో లోపానికి గాను నష్టపరిహారంగా నాలుగులక్షల డాలర్ల (సుమారు కోటి అరవై లక్షల రూపాయలు)ను చెల్లించాలని కోర్టు తీర్పుచెప్పింది.

టికి – ఒక్క రూపాయి కోసం, అక్కని – ఆనాడు నీ చేతికింద బతికిన అక్కని –అడుక్కోవలసి వచ్చిందే'' అని మొసలి కన్నీళ్ళతో సానుభూతి చూపాడు. సరోజకి ఒక్కసారిగా పాత జీవితమంతా జ్ఞాపకం వస్తుంది. (ఫ్లాష్‌బ్యాక్) అవును! గంటయ్య చెప్పింది ఆమెకి యధార్థంగానే కనిపించింది.

ఆ రాత్రి భర్తని 500 రూపాయలు కావాలని అడిగింది. 'ఎందుకు?' అన్నాడు భర్త.

''ఎందుకో! అవన్నీ చెప్పాలా? నా చేతిలో ఆమాత్రం డబ్బు ఉండగూడదా?' అన్నది సరోజ. ''అయితే – మీ అక్కేగా! అడుగు'' అని నవ్వి ఊరుకున్నాడు. సరోజ యిక మాట్లాడలేదు. ఆ రాత్రి గోడవైపుకి తిరిగి పండుకుంది.

రాజా సంగతి గ్రహించాడు. మరునాడు అన్నని డబ్బు అడిగాడు. 'ఎందుకు?' అన్నాడు అన్న. రాజాకి నవ్వు వచ్చింది. 'ఎందుకు నవ్వుతావు' అని అడిగాడు అంజి. రాజా చెప్పాడు. అన్న లక్ష్మిని పిలిచి, 500 కావాలన్నాడు. 'ఎందుకు?' అన్నది లక్ష్మి. అన్నదమ్ములిద్దరూ ఒకళ్ల మొఖం ఒకళ్లు చూచుకుని నవ్వారు. లక్ష్మికి ఏమీ అర్థంకాక, వెళ్లి డబ్బు తీసుకొస్తుంది. తమ్ముడికి ఇవ్వమంటాడు. ఎందుకన్నట్టు చూస్తుంది లక్ష్మి. రాజా అర్థం చేసుకుని, సంగతి చెబుతాడు.

'లక్ష్మి చెల్లెలి దగ్గరికి పోయి, 'నీకు డబ్బు కావలిస్తే – నన్ను అడగకూడదా? ఈ భాగ్యానికి మొగవాళ్ల దాకా పోవాలా?' అంటుంది.

'ఏం పోతే? ఇందులో రహస్యం ఏముంది? నా మొగుణ్ణి నేను డబ్బు అడగడం తప్పా?' అంటుంది సరోజ.

లక్ష్మి అర్థం చేసుకుంది. తాళాలు యిచ్చేద్దామన్నంత వరకూ వస్తుంది. గాని మళ్లీ తమాయించుకుని – ఆ రాత్రి భర్తకి జరిగిందంతా చెబుతుంది.

మరునాడు అన్న తమ్ముడికి జరిగింది చెబుతాడు.

సరోజది ఖర్చుచేసే చెయ్యి. పైగా పల్లెటూళ్లో తోచదు. కొన్నాళ్లపాటు తమ్ముడు మరదలితో – శృంగార యాత్ర చేసి వస్తే బాగుంటుందని సలహా యిస్తాడు.

బాగానే ఉందని రాజా గూడ ఒప్పుకుంటాడు.

రాజా సరోజల శృంగారయాత్ర ప్రారంభమైంది.

మహాబలిపురంలో మొదలు పెట్టి – ఊటీ, బృందావన గార్డెన్సూ మొదలైన దక్షిణాది టూరిస్టు కేంద్రాలు సందర్శించి, ఉత్తరాది యాత్రలకు బయలుదేరుతూ, ఢిల్లీలో అశోక్ హోటల్‌కు 500 రూపాయలు పంపమని అన్నకు టెలిగ్రాం యిచ్చాడు. దంపతుల ఢిల్లీ చేరేసరికి మనియార్డరు సిద్ధంగా ఉంది. డబ్బు పుచ్చుకుని, ఢిల్లీలో ఎర్రకోట, ఆగ్రాలో తాజ్ మహలూ మొదలైన ప్రాచీన ప్రదేశాలు, భాక్రా నంగల్ డామూ, చండీఘర్ రాజభవన్ మొదలైన ఆధునిక కట్టడాలూ సందర్శించి – (ప్రొడ్యూసరు యింత డబ్బు ఖర్చు పెట్టలేకపోతే, కొన్ని మానుకోవచ్చు) కాశ్మీరు చేరుకున్నారు.

కాశ్మీరులో ఒక బోటు అద్దెకు తీసుకుని, ద్వంద్వ గీతాలు పాడుకుంటూ, మూడు మాసాలు మూడు రోజుల్లాగ వెళ్లబుచ్చారు. ఇంటికి ఉత్తరాలు రాస్తూనేన ఉన్నారు– డబ్బుకోసం! నాలుగోసారిగా డబ్బు పంపుతూ, అన్న 'మరదలు పిల్ల చెయ్యి కొంచెం ఎత్తు బారిందనీ, ఖర్చు విషయంలో అదుపుచేస్తే బాగుంటుం'దనీ తమ్ముణ్ణి మందలించాడు.

ఆ ఉత్తరం సరోజ చదివి మండిపోయింది. అక్కకి ఉత్తరం రాస్తూ – బావగారి విషయం ప్రస్తావించి – 'మేం మా డబ్బు ఖర్చు పెట్టుకుంటున్నాం. మాకు పంపిన డబ్బంతా మా పేరనే ఖర్చు రాసి, మా వాటా లో తీసుకోవచ్చు' ననీ 'యిలాంటి చిన్న విషయాలలో – పొదుపు ఉద్యమం మీద బావ గారు ఉపదేశించడం బాగలేద'నీ ఎత్తి పొడిచింది.

లక్ష్మి ఉత్తరం భర్తకి చూపి, 'మీ కెందుకు వాళ్ల గొడవలు! ఊరుకోగూడదా!' అని సలహా యిచ్చింది. అంజి భార్య సలహా పాటించలేదు. తమ్ముడికి ఉత్తరం రాశాడు – ''మరదలు పిల్ల చాటుగా నీకు రాసిన ఉత్తరాలు చదువుతున్న''దనీ, 'ఒకరి ఉత్తరాలు ఒకరు చదవడం మంచిది కాద'నీ. 'భార్యకు అంత చనువివ్వడం బాగాలే'దనీ, హెచ్చరించాడు. సరోజ ఆ ఉత్తరం గూడ చదివి, అక్కకి యిలా రాసింది. ''తమ భార్యాభర్తల మధ్య రహస్యాలేమీ లేవనీ, తమ శరీరాలు వేరైనా, ఆత్మలు ఒకటేననీ, ఒకరి హృదయాలు ఒకరికి విప్పిన పుస్తకాలనీ, యీ ప్రపంచంలో ఏ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తి తమని విడదీయలేదనీ,'' – ఈ ధోరణిలో నడిచింది ఉత్తరం!

అంజి మరదలి ఆవేశాన్ని గ్రహించాడు. తమ్ముడికి ఒక్క ముక్కలో ఉత్తరం రాశాడు. ''ఇక నుంచి డబ్బు పంపడానికి వీలు లేదు'' అని. సరోజ ఉత్తరం చదివి, భర్తచేతికిచ్చింది. 'ఇక్కడ అప్పులు తీర్చి, ఇంటికి పోవడానికి డబ్బు లేదు' అన్నాడు భర్త. (రాజా హృదయమైతే విప్పాడు గాని – భార్య ముందు మనీపర్సు విప్పలేదు) సరోజ చాలా ఆందోళన పడింది. ఈ లోపల – 'నాట్య భారతి' డ్యాన్సు ట్రూపుతో – ప్రభాకర్ కాశ్మీర్ వచ్చాడు. అతని దగ్గర చేబదులు తీసుకుని, యిద్దరూ యింటికి ప్రయాణమైనారు.

విశ్రాంతి

గంటయ్య తోటబంగళాలో రామచంద్రయ్యకు తోడుగా, ఆయన్ని వినోదపరుస్తూ ఉండిపోయాడు. ఫ్రీగా దొరికిన ఆవుపాలూ, కోడిగుడ్లతో కొంచెం ఒళ్లు కూడా చేశాడు.

గంటయ్య పెట్టిన చిచ్చు రగిలి మండుతున్నదని అతనికి తెలియదు. రాజా సరోజలు ఇంటి కొచ్చేశారు. చిన్న చిన్న విషయాల దగ్గర నుంచి అక్క చెల్లెళ్ల మధ్య – నువ్వా– నేనా అని తగాదాలు పెరిగిపోతున్నాయ్. లక్ష్మికి విసుగెత్తి తాళాలు భర్త కిస్తుంది. భర్త తనకూ అక్కరలేదని – 'నీకిచ్చిన వాళ్ళకే యిచ్చుకో' మంటాడు.

ఆ వసుంధరే ఈ కాంచన

మల్లీశ్వరి సినిమాలో పిల్లలు ప్రదర్శించే రాధాకృష్ణ నృత్య నాటకంలో మనం రాధగా చూసింది కాంచనను. అప్పటికి ఆమె బేబీ వసుంధర. వసుంధరకు అదే తొలిచిత్రం. వసుంధర, ఆమె చెల్లెలు గిరిజ నాట్యం నేర్చుకునేవారు. మద్రాసులో జరిగిన వాళ్ల నాట్య ప్రదర్శనకు హాజరయిన బి.ఎన్.రెడ్డి తన సినిమాలో ఈ వేషం ఇచ్చారు. తెలుగులో నందమూరితో సర్కస్ రాముడు సినిమా తీసిన కోవై చెళియన్ ఓసారి విమానంలో ఎయిర్‌హోస్టెస్‌గా తారసపడిన వసుంధరను చూసి చిత్రాలయ శ్రీధర్‌కు చెప్పారు. ఆయన తన కాదలిక్క నేరమిల్లై సినిమాలో ఆమెకు అవకాశం ఇచ్చారు. కాంచనగా తెరపేరు నిర్ధారించారు. కాదలిక్క నేరమిల్లై తెలుగులో ప్రేమించిచూడుగా వచ్చింది. దరిమిలా వీరాభిమన్యు వచ్చింది. కాంచన ఉభయ భాషల్లోనూ నాయిక అయ్యింది.

లక్ష్మి మామగారి దగ్గరికి పోయి, విషయమంతా చెప్పి, తను యీ బాధ్యత నిర్వహించలేనని తాళం చెవులు యివ్వబోతుంది. రామభద్రయ్య తీసుకోడు. తను లక్ష్మిని ఎంతో సమర్థత గలదని ఊహించి యీ యింటి కోడలుగా తెచ్చుకున్నాననీ, తన ఊహలిలా తల్లక్రిందులవడం నమ్మలేకుండా ఉన్నాననీ, ఏమైనా యీ సంసార పంకంలో తాను మళ్ళీ ఇరుక్కోదల్చుకోలేదనీ, లక్ష్మినే యింకోసారి ప్రయత్నించి చూడమనీ, రామభద్రయ్య బ్రతిమాలాడు. లక్ష్మి సరే నంటుంది.

లక్ష్మి ఇంటి కొచ్చేసరికి, ఇనప్పెట్టె తాళంమీద ఇంకో తాళం పడి ఉంది. రాజా సరోజని గట్టిగా మందలించబోతాడు. సరోజ నిరాహార వ్రతం ప్రారంభిస్తుంది.

పరిస్థితులు చూచి, అన్నదమ్ములు వేర్లు పడడమే మంచిదని నిర్ణయించుకుంటారు.

పంపకాలు జరుగుతయ్. వేరు పంటలు ప్రారంభమవుతయ్!

గంటయ్యకి మళ్లీ చేతినిండా పని దొరుకుతుంది. రామభద్రయ్య సేవ వదిలి, రాజా భాగం వ్యవసాయం చేయించడం మొదలు పెడతాడు. గట్ల దగ్గర పాలేళ్లతో ప్రారంభమైన తగవులు, పైదాకా పాకినై. ఊళ్లో న్యాయం పెద్దవాడి తరపునే ఉన్నదనీ, గంటయ్యే కలహాలు పెంచుతున్నాడనీ, చెప్పుకుంటారు.

రాజా యిప్పుడు తలకిందనే పిస్తోలు పెట్టుకుని పండుకుంటున్నాడు. రాత్రి నిద్రలో – ''అన్నో తనో – ఎవరో ఒకరు ఎగిరిపోవలసిందేనని, లేకపోతే ఈ తగవు చల్లార''దని ఒకటి రెండు సార్లు కలవరించాడు. సరోజ విని భయపడింది. పిస్తోలు తీసి దాచింది. రాజా బలవంతాన మళ్లీ లాక్కున్నాడు.

అంజి ఊళ్లో లేడు, చెబుదామంటే! గ్రామాంతరం వెళ్లాడు. రెండు మూడు రోజుల్లో వస్తాడు.

వచ్చే దోవలో కాపలా వేసి, కాలుస్తానని రాజా సరోజతో చెప్పాడు. సరోజ భయపడింది. వెళ్లి అక్కకు చెప్పి, ఏడుస్తుంది. బావని కనబడకుండా చెయ్యమనీ, రామభద్రయ్య గారితో చెప్పి, ఈ తగూలు ఎలాగైనా సర్దుబాటు చెయ్యమనీ బ్రతిమాలుతుంది.

ఇద్దరూ రామభద్రయ్యగారి దగ్గరకు వెళతారు.

రామభద్రయ్య అంతా వింటాడు. విని– ''ఏనాడు భాగాలు పంచుకున్నారో, ఆనాటి నుంచి వాళ్లు తన కొడుకునలే కాదనీ, వాళ్లు ఏమైపోయినా తనకు విచారం లే''దనీ చెబుతాడు. సరోజ తప్పు తనదేనని ఒప్పుకుని, ఎట్లాగైనా యీ యాపదనుంచి తప్పించమని, కాళ్లా వేళ్లా పడుతుంది. రామభద్రయ్య వినడు.

''మీరే తెచ్చారు తగవులు. మీరే సమర్థించుకోండి'' అని చెబుతాడు. వెళ్లి తలుపు వేసుకుంటాడు.

ఇక క్లయిమాక్స్ ఘట్టం!

సరోజ ఎంత చెప్పినా వినకుండా రాజా – స్టాండర్డ్ ట్రింప్‌లో 65 మైళ్ల స్పీడ్‌లో బయలు దేరుతాడు. వెంటబడి రాజాని ఆపడానికి – అక్క చెల్లెళ్లకి కారు లేదు. గుర్రబ్బండి చేసుకుంటారు. గుర్రం కదలదు. సరోజ బండివాణ్ణి దిగమని లగాము పట్టుకుంటుంది. (ఈ మార్పు పాఠకులకు ఎబ్బెట్టుగా ఉంటుంది గాని – ప్రేక్షకులకు బాగుంటుంది) గుర్రం గూడ 59 మైళ్ల స్పీడులో పోతూ ఉంటుంది.

రాజా కారు దూసుకపోతూ ఉంది! గుర్రబ్బండి ఆగ మేఘాలమీద పోతోంది. సరోజ – కొరడా... దెబ్బ!... కొరడా... దెబ్బ!...

గుర్రబ్బండి కారుని దాటగలదా? ప్రేక్షకులు గుండె చేతబట్టుకుని, బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ వింటూ కూర్చుంటారు. కారు పోతూనే ఉంటుంది. 60,70, 80 మైళ్ల స్పీడ్!

గుర్రం 59, 49,39 – దిగుతూ ఉంది!

లాభంలేదు! ఈ ప్రమాదాన్ని నివారించే వీలు లేదు..! దైవయత్నం తప్పితే, మానవ ప్రయత్నం లాభం లేదని ప్రేక్షకులు నిర్ణయించుకుంటారు.

కారు పోతూనే వుంటుంది. – ఇంకా పోతుంది. – గుర్రం నురుగులు కక్కుతోంది! ఏమిటా నురుగుల్లో ఎరుపు! ఎరుపు గాదు రక్తం..!

అక్క చెల్లెళ్లిద్దరూ – దిగి– పరుగు లంకించుకున్నారు.

ప్రేక్షకులు, చూడలేక, కళ్ళు మూసుకున్నారు.

బ్యాక్‌గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ వినబడుతూనే ఉంది. 70 మైళ్ల స్పీడులో పోయే కారును యీ అబలా మణులు జయించ గలరా? అని ప్రేక్షకులు కళ్ళు తెఱిచారు! టైరు బరస్టు అయింది. రాజా దిగాడు. జాకీ తీశాడు. టైర్ మార్చాలి.

అబలలు పరుగెడుతున్నారు. దూరం దగ్గరవుతున్నది. చూపు మేరలో కారు కనిపించింది. ధర్మం జయించింది.

ఇంకో ఉపద్రవం! అంజి కారు ఎదురుగా వస్తున్నది! పాపం, అంజికి యిదంతా తెలియదు.

అబలలు దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నారు. అంజి కారు వచ్చి ఆగింది. ''తమ్ముడూ! టైర్ వెయ్యాలా'' అని ఆప్యాయంగా దగ్గర కొచ్చాడు.

ఆడవాళ్ళు ''వద్దు!! వద్దు! చంపేస్తాడు'' అని అంజికి అడ్డం పోతారు. అంజికి ఏమీ అర్థం కాదు. బ్యాక్‌గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ రొదలో – నిజానికి– యీ మాటలు వినపడవు. రాజా పిస్తోలు తీస్తాడు! అంజి గ్రహించుకుంటాడు!! రొమ్మిచ్చి ''తమ్ముడు చేతిలో చావడంకంటే స్వర్గమే లేదని'', యీ బలితోనైనా కుటుంబ కలహాలు తీరితే, తాను సంతోషిస్తాననీ – అంటాడు.

సరోజ అంజికి అడ్డంగా పోతూంది. 'ముందు నన్ను కాల్చి, తరువాత బావని కాల్చమంటుంది.

రాజా'లాభంలేదు'టాడు. ''నీ సౌఖ్యం కోసం నేనింత చేస్తే – నువ్వు పోయిన తరువాత – నాకిక ప్రపంచం ఏముంటుంది? సన్యసిస్తానని పిస్టలు పారేస్తాడు.

సరోజ నిజంగా పశ్చాత్తాప పడుతుంది. తన మూలంగా గదా, గుట్టుగా బతికిన కుటుంబం రట్టు అయిందని – చిన్న స్పీచ్ యిస్తుంది. (ఆ స్పీచ్ వ్రాయడం లేదు-ఎవరైనా సినిమాల్లో పెట్టుకుంటారేమోనని)

స్పీచ్ యిచ్చి – పిస్టలు తీసుకొని కాల్చుకుంటుంది.

లక్ష్మి కెవ్వున కేకవేసి, సరోజని చేతుల్లోకి తీసుకొని, ఏడుస్తుంది. (ఏడుపులో చిన్న పిల్లలా గుక్క పెడుతూంది.) రాజా వదినెను ఓదారుస్తాడు! ఫరవాలేదు. అంత ప్రమాదకరమైన దెబ్బకాదని మొదలుపెట్టి, చివరికి 'పిస్తోలులో గుండు లేద'ని తేల్చి పారేస్తాడు. సరోజ ఆశ్చర్యంతో కళ్లు తెరుస్తుంది.

అందరూ కలిసి, టైర్ తగిలిస్తారు.

అంతా కారెక్కి కోరస్ పాడుకుంటూ – ఇల్లు చేరుకుంటారు.విచిత్రం! యిల్లు తాళం వేసివుంది.

ఈ సంతోష వార్త తెలిసి తాళంచెవి తెచ్చుకోవడానికి నలుగురూ రామభద్రయ్య దగ్గరికి పోతారు.

రామభద్రయ్య ముఖాన – కొడుకులు కోడళ్లు కలసి వచ్చినందుకు సంతోష చిహ్నాలు కనబడలేదు. విసుగు మాత్రమే ద్యోతక మవుతున్నది.కొడుకులు కోడళ్లను ఆశీర్వదించటానికి బదులు – యిలా ఆదేశించారు.

– ''తండ్రి సంపాయించిన ఆస్తి తింటూ కూర్చుంటే – మీకు డబ్బు విలువ తెలియలేదు. కొట్లాడుకున్నారు. ఈ నాటి నుంచీ – ఆస్తిలో మీకు భాగం లేదు. చెరి వెయ్యి రూపాయలు యిస్తున్నాను ఖర్చులకి.' వెళ్లి సంపాదించుకొని బతకండి.''

డబ్బు చేతికిచ్చి, 'శుభం' అని చెప్పి, పేపరు ముఖానికి అడ్డు పెట్టుకున్నాడు. పేపరు మీద 'శుభం' అనే అక్షరాలు – పెద్దవిగా కనిపిస్తయ్ – తెర నిండా!.

షరా : – భావం సరిగా వ్యక్తం చెయ్యటానికి, ''దూసుకుపోతుంది,' 'తెరచిన పుస్తకంలాగా' 'శృంగార యాత్ర' 'అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులూ' మొదలైన కొన్ని పదాలు తస్కరించవలసి వచ్చింది. క్షమించాలి. పోతే, యిది సంగ్రహక కథ. దీనికి ట్రీట్‌మెంటూ డైలాగ్సూ రాస్తే మీరు ఆశ్చర్య పోతారు. మాట వరుసకు అక్క చెల్లెళ్లిద్దరూ భర్తలతో పందెం వేస్తారు – 'మీ సోదర ప్రేమ కంటే మా సోదరీ ప్రేమే గొప్పదనీ, అన్యోన్యమైన'దనీ. చూడండి ఈ మార్పుతో కథకు ఎంత బరువూ, సస్పెన్సు వచ్చిందో! ఇలాంటివి చాలా ఉన్నై రాయాలంటే – రాయదలచలేదు. కావాలంటే దీని తరువాయి కథ 'గుండమ్మ అల్లుళ్ల కథ'గా ఎవరైనా రాసుకోవచ్చు.

★